

Arrest

nr. 102 416 van 6 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 augustus 2012 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest waarbij de vordering tot schoring bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 86 771 van 3 september 2012.

Gezien het ontbreken van een verzoek tot voortzetting.

Gezien de vraag tot horen van 21 november 2012.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Luidens artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van het geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van acht dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest. Alvorens de Raad uitspraak doet over de afstand van het geding, kan de

verzoekende partij luidens artikel 39, § 2, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenwel binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat met de kennisgeving door de griffie dat de Raad de afstand van het geding zal uitspreken, vragen te worden gehoord.

Het arrest nr. X heeft de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Op 5 september 2012 werd de brief ter betekening van het arrest en met de vraag indien gewenst een verzoek tot voortzetting van de procedure in te dienen, aangetekend verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat X. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht deze aangetekende brief ten laatste op 10 september 2012 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen. Derhalve was 17 september 2012 de uiterste datum waarop de verzoekende partijen een verzoek tot voortzetting konden indienen. De Raad stelt vast dat door de verzoekende partijen in het geheel geen verzoek tot voorzetting van de procedure werd ingediend.

Op 19 november 2012 werd de brief waarin meegedeeld wordt dat met toepassing van artikel 39, § 2 van voormeld koninklijk besluit de afstand van geding zal worden uitgesproken en dat de verzoekende partijen de mogelijkheid hebben binnen een termijn van vijftien dagen te vragen gehoord te worden, aangetekend verstuurd naar de hogervermelde gekozen woonplaats. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht deze aangetekende brief ten laatste op 22 november 2012 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen. Reeds op 21 november 2012 deelt de advocaat van de verzoekende partijen, M. MANDELBLAT, per aangetekend schrijven aan de Raad het volgende mee:

“(…) Gevolggevend aan uw schrijven van 19/11/2012 laat ik u weten dat mijn cliënten wensen gehoord te worden op de zitting. (...)”

De Raad stelt enerzijds vast dat de verzoekende partijen geen verzoek tot voorzetting van de procedure hebben ingediend.

De Raad stelt anderzijds vast dat de verzoekende partijen binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen hebben gevraagd gehoord te worden. Ter terechtzitting ontkennen de verzoekende partijen niet dat zij de verderzetting niet hebben gevraagd en stellen dat er geen sprake was van overmacht, maar zetten zij uiteen dat het feit dat zij een vraag om gehoord te worden aan de Raad overmaakten logischerwijze impliceert dat zij de verderzetting van de procedure wensen, wat in andere zaken ook als zodanig aanvaard werd. Verder gaan ze in op het gewezen arrest aangaande de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en op de grond van de zaak.

De Raad wijst erop dat het door artikel 39/82, § 6 van de vreemdelingenwet ingestelde vermoeden van afstand een onweerlegbaar vermoeden is, dat enkel buiten werking kan worden gesteld in geval de betrokkene overmacht of onoverkomelijke dwaling bewijst (cf. RvS 8 november 2008, nr. 137 049 en RvS 19 mei 2009, nr. 193 441). Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen ter terechtzitting niet ontkennen dat zij de voortzetting van de procedure niet gevraagd hebben en uitdrukkelijk aangeven dat er geen sprake is van overmacht. Met deze uiteenzetting voeren zij met betrekking tot het niet tijdig indienen van het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging dan ook geenszins enige overmacht of een onoverkomelijke dwaling aan, laat staan dat zij zulks bewijzen. Dat zij menen dat het feit dat zij op 21 november 2012 hebben gevraagd gehoord te worden, impliceert dat zij de procedure willen verderzetten en dat dit in andere zaken wel aanvaard zou zijn, waarbij de Raad opmerkt dat de verzoekende partijen nalaten aan te geven om welke specifieke zaken het dan wel zou gaan, verandert niets aan het feit dat zij op het moment dat hen gevraagd werd of ze de procedure wilden verderzetten, niet gereageerd hebben, waardoor de in artikel 39/82, § 6 van de vreemdelingenwet bepaalde sanctie in werking treedt. De mogelijkheid om gehoord te worden alvorens de afstand van geding wordt uitgesproken heeft slechts tot doel aan de verzoekende partijen toe te laten overmacht aan te tonen met betrekking tot het niet hebben ingediend van een verzoek tot voortzetting van de procedure, maar kan niet als verzoek tot voortzetting beschouwd worden. Zelfs als de verzoekende partijen de vraag tot horen van 21 november 2012 als verzoek tot voortzetting wensen te beschouwen, moet vastgesteld worden dat dit verzoek laattijdig is, daar de termijn ter indiening van het

verzoek tot voortzetting van de procedure slechts liep tot 17 september 2012, zoals hoger reeds werd uiteengezet. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat de uiteenzetting ter terechtzitting die betrekking heeft op de grond van de zaak en op het gewezen arrest nr. 86 771 in het licht van het niet hebben gevraagd van de voortzetting van de procedure niet ter zake doet en dat ook hiermee dan ook geen overmacht of een onoverkomelijke dwaling wordt aangetoond.

Gelet op het feit dat de verzoekende partijen niet binnen de door artikel 39/82, § 6 van de vreemdelingenwet gestelde termijn een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging hebben ingediend en dat te hunner aanzien een vermoeden van afstand van geding geldt, wordt met toepassing van artikel 39 § 2, derde lid van voormeld koninklijk besluit de afstand van het geding vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET